

Nieuw gebouw

Vorig jaar schreef ik wel eens over de barre omstandigheden waaronder wij met onze studenten werkten op een tijdelijke locatie, als gevolg van de 'Grote Verbouwing'. Toen was het adagium: dit duurt maar een jaar. Nu, na in totaal twee jaar verbouwen, zijn de hekken rondom het enorme complex zo goed als weg en de eerste dagen van dit schooljaar keken we onze ogen uit in het nieuwe gebouw. Een klein soort 'Centre Pompidou' met zichtbare buizen, betonnen balken, de roltrappen, glazen wanden en kabelbomen. Niet iedereen is enthousiast, maar ik hou wel van zo'n *naked building*.

Inmiddels zijn we vertrouwd met ons nieuwe onderkomen en de eerste kanttekeningen worden hoorbaar, want met een mooi gebouw is al het leed nog niet geleden. Zo moet in de ene vleugel de luchtcirculatie nog worden geregeld en dus staan wij als vandooms badend in het zweet wanneer de buitentemperatuur net iets boven de achttien graden komt. Onze nieuwe thuisbasis lijkt net zo krap als die van vorig jaar en we zitten er inmiddels wel met zestig studenten. Het multifunctionele tv-scherm is te klein om al die studenten op te laten koekeloeren, kasten kunnen niet op slot en 'onze eigen' vaklokalen zijn met name in gebruik bij andere opleidingen.

Ondertussen bedel ik bij collega's voor overlegtafels, zijn er niet genoeg prullenbakken en ontbreekt de zeepdispenser bij de toilet-

ten. De digitale conferenceset waarmee studenten met externe opdrachtgevers kunnen overleggen en wij met onze studenten op stage, is op de verkeerde verdieping gemonteerd. En zo kan ik het lijstje met grote en kleine zaken aanvullen.

Wanneer ik over de ongenoegens begin, hoor ik steevast: wordt aan gewerkt. En dat is zichtbaar. Overal zie je medewerkers van externe bedrijven of onze diensten facilitair en IT rondsjouwen, boren, slijpen, verplaatsen en nog meer verhuizen. Voor ons is het nog even doorbijten, overpeins ik, terwijl ik tevreden met de roltrap omhoog zoef tot vlak naast onze lokalen en denk aan vorig jaar: met te veel mensen in een te klein, oververhit, vaak weigerend liftje naar de vijfde. Al met al hoor je mij niet klagen, leve het nieuwe gebouw!

P.S. ook leuk, elke dag een nieuwe verrassing: vandaag kregen wij zeep!

Journaliste Anne-Marie Plasschaert is docent journalistieke vaardigheden en communicatie & pr in het mbo.

Wat ook nog gebeurde

HAVENSCHOOL

Op 4 september werd in Hotel New York de Havenschool gelanceerd. Basisscholen OBS de Toermalijn en OBS Duo 2002 hebben dit initiatief genomen om de haven een prominente plek binnen hun onderwijs te geven. De scholen zochten samenwerking met verschillende externe partners (Scheepvaart- en Transport College, Maritiem Museum, Hogeschool Rotterdam, Port of Rotterdam, Loodswezen, Wereldhavendagen, Gemeente Rotterdam) en met hen wordt binnenkort een intentieovereenkomst getekend. Kinderen van beide basisscholen gaan in de Havenschool allerlei activiteiten ontplooiën waarmee ze zich goed op een toekomstige baan in de haven, óf daarbuiten, voor kunnen bereiden.

↑
foto: Cisca van Bommel